

[Ministeren for Grønland.]

dannelse og optræning. Greenex har her sat ind ikke mindst med hensyn til grønlandsk arbejdskraft, og som nævnt forstærkes denne indsats stadig. Der trænedes således i 1974 82 grønlandere for at bestride i gennemsnit 19 job. I 1975 stabiliseredes forholdet således, at i gennemsnit 34 job kunne holdes besat af i alt 64 personer. Der tegnes hermed en positiv udvikling.

Udviklingen omkring arbejdskraftanvendelsen i Marmorilik har været fulgt nøje af ministeriet og vil selvsagt fortsat blive det. En række forhold bevirker, at indpasning af grønlandsk arbejdskraft ikke er problemfri og ikke blot kan forceres frem uden hensyn til virksomhedens art og forhold i øvrigt; en sådan forcering ville formentlig på længere sigt kunne have meget negative virkninger. Det er imidlertid klart, at ministeriet vil påse, at en positiv udvikling i omfanget af grønlandsk beskæftigelse i Marmorilik ikke unødigt trækker ud, men sker så hurtigt de foreliggende omstændigheder betinger det.

Af *Camre* (S) til justitsministeren (5/1 76):

„Finder ministeren, at det er forsvarligt, at såkaldt farlige forbrydere indsættes i statsfængslet i Vridsløselille, uden at der sker omfattende bygningsmæssig fornyelse, jfr. de udtalelser, som fremsattes af formanden for statsfængslets betjentforening i Radioavisen mandag den 28. december kl. 18.30?“

(Spm. nr. 205).

Begrundelse.

Med korte mellemrum flygter farlige voldsforbrydere fra landets fængsler, og der er i år flygtet 23 fanger fra Vridsløselille.

I den nævnte radioudsendelse oplyste formanden for betjentforeningen, at en fange let kunne save sig ud med et nedstrygerblad i løbet af en times tid, og at de planlagte moderniseringer ikke vil ændre afgørende herpå.

Betjentformanden redegjorde for de omfattende bygningsmæssige mangler, som må rettes for at sikre fængslerne.

Befolkningens tillid til retssystemet nedbrydes af en så lemfaeldig kontrol med forbrydere, som anses for farlige, og det medfører naturligvis, at store dele af befolkning

gen tager afstand fra liberaliseringen inden for fængselsvæsenet, som kan være nyttig og ønskelig i forhold til andre kategorier af fanger.

I en tid med en stigning i den alvorlige voldskriminalitet bør retsvæsenet ikke af misforstået sparehensyn skabe tilstande, som øger risikoen for befolkningen og nedbrøder tilliden til retssamfundet.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (13/1 76):

De lukkede fængsler har en sikkerhedsopgave i at sikre de indsatte tilstedeværelse. Der kan være grund til at fremhæve dette, fordi der har været røster fremme om, at der i den humanisering af afsoningsvilkårene, som er gennemført, skulle ligge, at man ikke kunne tilgodese rimelige sikkerhedshensyn. Denne opfattelse må der tages afstand fra.

Der kan yderligere være grund til at fremhæve, at antallet af undvigelses, herunder undvigelses over muren fra lukkede statsfængsler, der steg i årene til og med 1974, i 1975 er nedbragt væsentligt. I 1974 undveg 60 afsonere over muren fra lukkede anstalter og Københavns fængsler, heraf 49 i 1.-3. kvartal. Det tilsvarende tal for de første 3 kvartaler i 1975 var 31. Det samlede antal undvigelses fra kriminalforsorgens anstalter var i 1974 635, heraf 468 i 1.-3. kvartal. Det tilsvarende tal for de første 3 kvartaler i 1975 er nedbragt til 339.

Specielt for så vidt angår statsfængslet i Vridsløselille er antallet af undvigelses over muren steget fra 15 i 1974 til 22 i 1975. Dette giver naturligvis anledning til, at man må være særlig opmærksom på sikkerhedsforanstaltningerne i dette statsfængsel. Kriminalforsorgen har i begyndelsen af 1974 anmodet samtlige anstalter om at gennemgå anstalternes tilfælde af undvigelses med henblik på at få bedre kontrol. Specielt for så vidt angår statsfængslet i Vridsløselille har en medarbejder fra direktoratet arbejdet med på udbygningen af sikkerhedsforanstaltningerne. Der er grund til at antage, at de foranstaltninger, der er et resultat af de iværksatte undersøgelser, og som jeg i detaljer har redegjort for over for folketingets retsudvalg, vil vise sig effektive i løbet af indeværende år.

Til trods for de beklagelige undvigelses, der har været — specielt fra statsfængslet i Vridsløselille — mener jeg ikke, at der er